

“kansanvaltaisen” hallituksen hämäävää vaikutusta.

HITLERIN “LOISTAVA VAALI-VOITTO”

Monenlaisia poliittisia ilveilyitä on näytetty maailman historiassa, mutta harvoin räikeämpää kuin äskeisessä Saksan äänestuksessa. Se antoi kouraantuntuvia opetuksia useammassa suhteessa.

Hitler, hallituksineen ja ohjelmineen, saavutti “loistavan vaalivoiton,” täydellisemmän kuin on ehkä koskaan saavutettu suurta kansakuntaa käsittävässä äänestuksessa. Hän saavutti sen samalla tavalla kuin katurossa pyssyineen saavuttaa voiton aseettomasta uhristaan. Suurempi prosentti äänesti myönteisesti Hitlerin ohjelmalle kuin lienee koskaan äänestänyt minkään hallituksen ohjelman puolesta — diktatuurin alaisia maita lukuun ottamatta.

Tulokset olivat seuraavat:

Äänestämään oikeutettuja oli kaikkiaan 45,106,168. Näistä yli 90 pros. äänesti. Hitlerin hallituksen ohjelman hyväksymisen puolesta äänesti 40,583,430, eli 93.5 pros. äänestäneistä; vastaan äänesti 2,052,100, eli 4.7 pros.; 789,999 äänestyslippua, eli 1.8 pros. hyljättiin kelvottomina.

Sitäkin ihmeellisempi oli valtiopäivämiesehdokkaiden valinta tässä äänestysilveilyssä. Ehdokkaita ei ollut — ei saanut olla. — muita kuin natsipuolueen asettamat. Muita ei saanut äänestää. Nämä saivat ääniä 39,621,437. Lippuja hyljättiin 3,348,125. Ne olivat sellaisia joilla tavalla taikka toisella oli ilmaistu natsiehdokkaita vastustettavan; osaksi tyhjiksi jätettyjä lippuja. Se oli siis sataprosenttinen vaalivoitto!

Miten se saavutettiin?

Pääasiallisesti pakoitus- ja peljätyskeinoilla. Hallituksen propagandassa oli varsin selvästi annettu kansan ymmärtää että jokaisen äänestuskelpoisen on äänestettävä. Ja yhtä selvästi se että oli äänestettävä “oikealla tavalla”. Jokaiselle äänestäneelle annettiin nappi jossa oli sana “Ja”, sekin tarkoittaen myöten äänestämistä. Kaikkialla oli tarpeellinen joukko hallituksen miehiä hakemassa ylös äänestäjiä ja ajamassa

heitä äänestyspaikoille. Noiden nappien mukaan oli helppo tietää kuka oli ja kuka ei ollut äänestänyt. Suora kieltäytyminen äänestämästä luonnollisesti asetti henkilön heti hallituksen vastustajain kirjoihin ja jokainen Saksassa hyvin tietää mitä se merkitsee.

Jotkut ulkomaalaiset sanomalehtien kirjeenvaihtajat ovat väittäneet että äänestyslipuissa oli salamerkki jonka mukaan voitiin saada selville miten kukin oli äänestänyt. Äänestyspaikalla oli kyllä verho jonka taakse voi mennä merkkinsä lippuun tekemään, mutta kerrotaan useimpien äänestäjien mieluummin merkinneen lippunsa äänestysvirkaileijain nähden, välttääkseen joutumasta epäilyksen alaisiksi.

Kysymys johon äänestäjien vaadittiin vastaamaan äänestyslipullaan, kuului seuraavasti:

“Hyväksytkö sinä, Saksan mies tai Saksan nainen, valtakuntasi hallituksen toimintaohjelman ja oletko valmis tunnustamaan tämän toimintaohjelman oman mielipiteesi ja tahtosi ilmaisuksi ja vakavasti sitoutumaan siihen?”

Ja yli 40,000,000 Saksan miestä ja naista vastasi myönteisesti, koska väkivaltainen hallitus vaati heidän myönteisesti vastaamaan.

Muistetaan että aikaisemmissa Saksan vaaleissa oli sosialistisella ja kommunistisella puolueella yhteensä toistakymmentä miljoonaa äänestäjää. Mihin nämä ovat joutuneet? Vaikka laskettaisiin yhteen vastaan äänestäneet ja äänestämättä olleet, ei saada yhteensä viittä miljoonaa. On siis ilmeistä että lähimain kymmenen miljoonaa entistä sosialistista ja kommunistista äänestäjää äänesti nyt Hitlerin ohjelman puolesta ja hänen ehdokkaitaan. Sen verran voidaan luottaa äänestyskarjaan.

CUBA

Kuten yleensä poliittisissa kumousliikkeissä, niin Cubassakin ovat ryhmittymiset ja pyrkimykset joutuneet kokolailla sekaisin. Kumousliikkeen alusta saakka on siellä toiminut pääasiallisesti opistolaisista muodostunut järjestö joka tunnetaan kir-